

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

V.

tegen

Gazet van Antwerpen

Met een brief van 20 oktober 2015 dienen meester Kris Lens en meester Evert Vervaeet namens hun cliënt, de heer V., een klacht in tegen Gazet van Antwerpen. Aanleiding is een artikel van 31 augustus 2015 onder de titel 'KFC Hever verliest procedureslag omdat geplande verlichting buur zou storen'. Toon Van den Meijdenberg, redactiemanager bij Mediahuis, antwoordt met een brief van 4 januari 2016, waarop meester Lens en meester Vervaeet repliceren met een brief van 8 maart 2016.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 28 april 2016. V. en Evert Vervaeet woonden de hoorzitting bij, en ook Toon Van den Meijdenberg was aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een geschil tussen klager en voetbalclub KFC Hever. Klager woont naast het voetbalveld en ligt al jaren in conflict met de club. Na een feest in de kantine waarbij jongeren schade aanrichtten bij klager, startte hij verschillende procedures over bouwwinbreuken en de veldverlichting. De Raad voor Vergunningsbetwistingen gaf klager gelijk en vernietigde de regularisatie van het veld, waardoor de club de veldverlichting moest weghalen en het veld een groot deel van het jaar niet kan gebruiken.

Het artikel laat de voorzitter van de club en klager aan het woord, en ook de schepenen van Sport van Boortmeerbeek en Mechelen.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager vindt dat zijn naam en voornaam niet genoemd mochten worden in het artikel. Hij heeft een interview gegeven en dat is correct weergegeven. Maar hij heeft niet gevraagd om zijn naam te vermelden, en de journalist heeft ook niet gevraagd of dat mocht.

Klager geeft toe dat hijzelf ook niet gevraagd heeft om niet bij naam genoemd te worden, maar men beseft pas achteraf de impact van een artikel met naam, zegt hij.

Klager wijst erop dat de krant meestal geen naam of alleen initialen vermeldt. Dat was ook in dit geval mogelijk en dan was het artikel even duidelijk. Ik ben geen publiek persoon en de naamsvermelding was niet nodig voor de berichtgeving, zegt hij.

Dat zijn naam en voornaam vermeld worden op de website van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vindt klager geen argument om dat ook in de krant te doen. De Raad voor Vergunningsbetwistingen is een overheidsinstelling, en bovendien biedt de website de mogelijkheid om documenten te anonimiseren, wat klager intussen aangevraagd heeft.

Dat mensen uit de buurt of leden van de voetbalclub klager ook zonder naamsvermelding in de krant zouden kunnen identificeren, doet niet ter zake. De vermelding maakte me ook in de ruime regio herkenbaar, wat anders niet het geval was geweest, zegt klager.

Hij verwijst ten slotte naar de richtlijn van de Raad voor de Journalistiek over identificatie in gerechtelijke context. Hij noemt zichzelf het slachtoffer van een bouwmisdrijf en vindt dat hij aanspraak kan maken op de bijzondere bescherming voor slachtoffers.

Gazet van Antwerpen wijst erop dat het artikel correct en evenwichtig is en dat klager geen bezwaar maakt tegen de weergave van zijn interview. Hij was meteen bereid om een interview te geven en zijn versie van de feiten te vertellen, en heeft op geen enkel moment gevraagd om anoniem te blijven. De journalist heeft klager overigens gevraagd hoe hij zijn naam correct moest spellen, en klager heeft daarop geantwoord.

Klager heeft na publicatie van de artikels niet geprotesteerd. Hij deed dat pas nadat een TV-zender een reportage uitzond over de zaak, wat erop wijst dat hij vooral aanstoot neemt aan de TV-uitzending en niet aan het krantenartikel.

Het voetbalveld heeft weinig burens. Iedereen bij de club of in de buurt kent wellicht ook de naam van klager. De vermelding in de krant verandert daar niets aan.

De naam van klager staat bovendien voluit op de website van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, een overheidsorgaan, en wie op Google de naam van de voetbalclub en de term ‘vergunning’ intikt komt meteen uit bij de naam van klager. Er is dan ook geen reden waarom de krant zijn naam niet voluit zou mogen noemen.

De krant vindt ten slotte de interpretatie die klager geeft aan de richtlijn van de Raad over identificatie in gerechtelijke context bijzonder ruim. De voetbalclub zal zichzelf wellicht ook slachtoffer noemen van de acties van klager.

BESLISSING

Het artikel gaat over een publiekrechtelijke betwisting waarbij klager betrokken partij is. De journalist interviewde klager, maar ze spraken daarbij niet af om de naam van klager niet te noemen. De Raad is dan ook van oordeel dat de naamsvermelding geoorloofd was en de rechten van klager niet schendt.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 16 juni 2016